

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 51. Concilium Gastallense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

vilegium huic Monasterio obtinui. *Qua.* ^{Sæcul. XII.}
re nos quoque hoc Institutum confirma- A. C. 1106.
mus, & præcipimus, ne quisquam has Fe-
minas Deo Sacras, sub perpetui anathema-
tis pœna, perturbet, aut laceſſat. Hoc
 Decretum consentiente Capitulo Picta-
 viensi datum est, cui Decanus, ceteri in
 aliqua Dignitate constituti, & Canoni-
 ci subscripserunt. Annus appositus est
 millesimus centesimus sextus. Summi
 Pontificis Bulla, cujus mentionem facit,
 vigesima quinta Aprilis eodem anno da-
 ta, Reverentiam Episcopo secundum Ca-
 nones debitam disertis verbis salvam *Pœn. Theod.*
 esse jubet, id est ejusdem Jurisdictione *to. 2. p. 622.*
 nem, quod ex aliis Bullis huic similibus
 cognoscimus. In ea fundi quatuor huic
 monasterio donati nominantur, & hæc
 fuere Fontis-Eberhardinæ Congregatio-
 nis principia.

§. LI.

Concilium Gastallense.

Constituerat Paschalis Pontifex in Ger-
 maniam proficisci, totius Gentis no- *vit. per P. Pi-*
 mine a Legatis Conventus Moguntini *san. n. 10.*
 rogatus. Cum igitur itineri se dedisset *Sup. §. 40.*
 & Florentiam pervenisset, Concilium
 coegit, in quo ferventer disputatum
 cum illius urbis Episcopo affirmante, An-
 tichristum jam natum esse. Sed Quæ-
 stionis insolentia tantam attraxit multi-
 tudinem

Sæcul. XII. tudinem populi, hac de re differentem
 A.C. 1106. audire cupientis, tantusque tumultus ex-
 ortus, ut nec materia proposita definiri,
 nec Concilium ad finem perducere potuerit.

Papa cœptum iter profecutus in Lon-
 gobardiam pervenit, atque Concilium
 Generale Gastallæ ad Padum die Lunæ
 to. 10. Conc. vigesima secunda Octobris anno millesimo
 p. 748. centesimo sexto convocavit. Adfue-
 re Episcopi, magno numero, tam citra
 quam ultramontani, plurimi Clerici Lai-
 cique, Henrici Regis Germaniæ Legati,
 & ipsa Princeps Mathildis. In eo Con-
 cilio statutum, ut tota Provincia Æmiliæ
 cum urbibus suis, scilicet Placentia, Par-
 ma, Rhegio, Mutina & Bononia non am-
 plius subjecta esset Metropoli Ravenna-
 tensi, cui itaque sola provincia Flaminia
 relicta est. Id vero ideo placuit, ut coer-
 ceretur superbia & ambitio hujus Eccle-
 siæ, quæ, jam annis circiter centum Ec-
 clesiæ Romanæ adversata, non solum
 ejusdem agros & prædia, sed etiam Se-
 dem & Auctoritatem, Guiberto Antipa-
 pæ favens, usurpaverat. In eodem Con-
 cilio Henricus Rex Dignitatem suam a
 Papa sibi confirmari per suos petiit, fi-
 delitatem & obedientiam filialem pro-
 mittens.

Sub finem Concilii lecta sunt ex Pa-
 tribus excerpta, de modo illos Ecclesiæ
 reconciliandi, qui extra Ecclesiam Ca-
 tholi-

tholicam ordinati fuissent, nempe ex ^{Sæcul. XII.}
 Epistola S. Augustini ad Bonifacium, S. ^{A.C. 1106.}
 Leonis ad Episcopos Mauritanæ, & ex ^{Leo ep. 1.}
 Canone tertio Concilii Carthaginensis. ^{al. 87.}
 Tum Decretum sequens conditum est: ^{Sup. lib.}
*Per multos jam annos amplissimum Re- ^{XXV. 6.}
*gnum Teutonicum ab Apostolicæ Sedis uni- ^{25.}
tate separatum est, ita ut vix pauci Epi-
scopi aut Clerici in tanta terrarum lati-
tudine Catholici reperiantur. Quare cum
Christianæ pacis necessitas exigat, ut ma-
terna Ecclesiæ viscera aperiantur, Patrum
Nostrorum exemplis instructi, Episcopos
illius Regni in Schismate ordinatos recipi-
mus, nisi aut Invasores, aut Simoniaci,
aut alio crimine infames sint. In alio
 Decreto dicunt hujus Concilii Patres;
 sublatis Schismatis auctoribus, Ecclesiam
 pristinae libertati restitui oportere, at-
 que ut Schismatis futuri removeretur
 occasio, iterum prohibetur, ne Laicus
 Clerico Investituram concedat.**

Præterea in Concilio Gastallensi ad-
 fuit Legatio Ecclesiæ Augustanæ, adver-
 sus Episcopum suum Hermannum, quem
 ab Henrico Imperatore defuncto Episco-
 patum data pecunia emisse accusabant.
 Hermannus quidem ab absoluteione gene-
 rali, quam Richardus Legatus, cum Hen-
 ricus Imperio cessisset, Schismaticis de-
 derat, non fuit exclusus, sed ejus causa
 ad examen nunquam vocata fuerat.
 Postea

Sæcul. XII. A.C. 1106. Postea vero, Legato Augustam Vindelico-
 rum divertente, Clerici populusque, querelas contra Hermannum moverunt, Canonice omnibus Episcopum accusantibus. Verum causæ judicium Papæ reservatum est. Ergo Partes in Concilio Gastallensi, hinc Episcopus, inde Ecclesiæ Augustanæ Legati, comparant, & Legatus Papæ Richardus, quæ acta essent, exponit. Accusatur iterum Episcopus, ipsoque objectum Simonix crimen non satis diluente, una omnium erat Sententia, reum ab Episcopatu esse deponendum, eaque illico pronunciata fuisset, nisi Gebhardus Episcopus Constantiensis suggessisset, potius e re futurum esse, si Judicium in ipsa ejus Ecclesia Augustæ, postquam Papa illuc pervenisset, compleretur. Itaque Episcopus interim suspenditur, & ad judicandam ejus causam præfigitur terminus, qui deinde ut iterum differretur, Hermannus, quippe solertissimus erat, obtinuit. Paschalis Papa juxta ea, quæ in Concilio Gastallensi statuta fuerant, data epistola ad Gebhardum Episcopum Constantiensem, Odericum Passaviensem, & totam Gentem Teutonicam directâ, nimium illorum zelum reprehendit, qui ex Regione fugere volebant, ut excommunicatos devitarent, illosque ad Communionem Ecclesiæ recipi permisit, qui invitati,

Pasch.ep.12.

viti, obsequii debiti, aut domicilii communis necessitate cum excommunicatis communicassent. Atque Gregorii VII. Constitutionem in argumentum adducit.

Sæcul. XII.
A.C. 1106.
Sup. lib.
LXII. §. 51.

§. LII.

Bernardus Episcopus Parmensis.

Gastalla digressus Paschalis Papa Parmam venit, ubi rogatus a civibus Ecclesiam Cathedralē, prius S. Herculano, Patrono suo, Sacram, Sanctæ Virginis honori dedicavit, eamque Ecclesiam soli Sacræ Sedi subiectam declaravit. Ibidem Episcopum ordinavit Bernardum Cardinalem, quem Parmenses, ante biennium ignominiose repulsum, nunc expetebant, eumque Legatum suum constituit. Bernardus ex nobili familia Ubertinorum Florentiæ natus, deinde Institutum monasticum amplexus, primus Abbas S. Salvii Florentiæ, tum Præpositus Generalis Congregationis Vallis umbrosæ, numero septimus, fuit. Eum Urbanus II. Papa Cardinalem Presbyterum Titulo S. Chrysoconi creatum variis Legationibus fungi iussit. Paschalis Papa eundem cum Legati potestate ad Comitissam Mathildem misit, cuius consilio in rebus arduis illa uteretur. Apud Mathildem ergo commorantem non nulli Parmenses pii & Catho-

Domniz.
Ital. Sacr.
to. 2. p. 181.

ibid. p. 215.

Domnizo.

Hist. Eccles. Tom. XVI. L lici,